

are atât de mare trebuință. Istoric prea însemnat, el fu cel dintâi, care întreprinse o istorie critică a Românilor în adevăratul sens al cuvântului, pătunsu fiind de binele, ce ar resulta dintr'o asemenea scriere. Bălcescu se distinge de istoricii anteriori printr'un mod de cercetare, adevărat științifică; pentru a ajunge la depline rezultate i-a lipsit numai mijlocele și timpul. — Liberat din închisore de Bibescu-Vodă, el publică la anul 1845 pentru prima óră în „Fóea științifică și literară“ la Iași: „Puterea armată a Românilor“, prin care scriere caută a demonstra organizarea militară la Români cu începere din timpii cei mai vechi, și urmările bune ce au adus. Tot în acel an începù în unire cu August Treb. Laurian a publica în Bucuresci „Magazinul istoric pentru Dacia.“ La 1847 se duse la Paris spre a aduna de prin bibliotecile de acolo documente privitoare la istoria noastră. La 1848 se întórse în țéră, luă parte activă la mișcarea de regenerare a Românilor și fu chiar unul din membrii guvernului provisoriu. Terminându-se revoluțiunea în principatele dunărene, fu exilat. — Scăpând prin fugă trecú în Transilvania și luă parte la tóte bătă-